

rette Resultat ud. Jeg skjønner nemlig ikke rettere end, at naar Wændringsforslaget under Nr. 11 vedtages, bliver derved en Betegnelse forandret, som man betsefter i Nr 12 stemmer ind igjen. Dette havde jeg rettet i det Wændringsforslag, som jeg havde stillet under Nr. 2, men da det er taget tilbage, vil jeg blot tillade mig at gjøre opmærksom derpaa. Det medfører, som bemærket, ikke noget videre Ulempe ved at vedtage Wændringsforslaget under Nr. 12. — Hvad Wændringsforslaget under Nr. 13 angaar, da er dette jo noget lensældigete ligeoverfor mulige Konflikter end Regeringsforslaget. Jeg tror, det maa erkjendes, at en Del af de Grindringer, som ere blevne gjorte imod Lovforslaget, saaledes som det forelaa, ville findes at være hævede ved dette Wændringsforslag. Det er vel muligt, at det ærede 2det Medlem for 9de Kreds (Estrup) kan have Ret i, at der kan pilles nogle enkelte Tilfælde frem endnu, der maasse efter den tidligere Lovgivning eller i alt Fald den tidligere Praxis ikke være forbudne. Men det maa være mig tilladt herved at gjøre en almindelig Bemærkning, og det er den, at den hidtilværende Fæstelovgivning i en pådsalvendig Grad har været sporadisk, fordi den har hvilet paa et Grundlag, der gjorde en sammenhængende Lovgivning i saa Henseende uundvædig, nemlig det hele patriarkalske Forhold og den hele Tilstand paa Godserne, der ikke gjorde Forskrifter af den Bestaendighed nødvendige. Disse Forhold ere jo imidlertid nu forsvundne. Det er selvfølgelig ikke min Tanke at sige, at dette er Godseierenes Skyld. Det er ligesom af den Slags Ting, som ikke have kunnet fastholdes. Men Konsekvensen maa da ikke blive den, som det synes, at det ærede 2det Medlem for 9de Kreds vil fastholde, at fuldstændig Frihed indtræder, men Konsekvensen maa være den, at man maa finde sig i at modtage Retsregler i Skedet for de hidtilværende konventionelle Regler. Imidlertid holder jeg mig overbeviset om, at Udvalgets Flertal, og jeg skal i alt Fald svare for mig selv, vil være villigt til at tage alt det Hensyn til ethvert Forslag, som det nævnte ærede Medlem maatte ville fremkomme med, og som det er muligt at tage imod, uden at opgive den Tanke, som ligger i

selve Lovforslaget, og som ogsaa for saa vidt er adopteret af selve det ærede Mindretal, kun at dets Forslag begrænses sig til at gjælde alene for Fremtiden. For saa vidt det nævnte ærede Medlem ikke vil fremkomme med Forslag i sit eget Navn, skulde jeg dog ønske, at han i alt Fald vilde underhandle med os derom.

Naar alle Andre ikke ønske at tale videre om Lovforslagets § 7, saa veed jeg ikke, hvorfor jeg skulde tale om den. Jeg skal derfor kun sige, at jeg mener, at den angaar et Forhold, der staar saa langt tilbage for Fæsteforholdet, og som i det Hele taget muliggjør saa mange Tvivlsmaal og Trakassjerier, om jeg saa maa sige, mellem Parterne, at jeg ikke ønsker det for at være et Forhold, der i og for sig er værd at holde paa. Og, naar jeg laade i forrige og i denne Samling har foreslået, at det skal falde bort, da har jeg derhos vedkjendt mig, at Grunden dertil ogsaa var den, at Forholdet af en Del Godseiere benyttedes som et Middel til berigjennem at unddrage sig Konsekvensene af Loven af 19de Februar 1861.

Med Hensyn til § 8 maa jeg tilstaa, at jeg havde troet, at den Forandring i samme, som under Nr. 15 er foreslået af Udvalgets Flertal, vilde have fuldgjort det ærede Medlem for 9de Kreds (Estrup). Det forekommer mig, at dette Forslag er korrektere end Regeringsforslaget, skjøndt jeg slet ikke kan indvillige, at der, set med en lille Smule Bevillie paa Eagen, kunde reises nogen egentlig alvorlig Indvending imod Forstaaelsen af Regeringsforslagets § 8. Men, skulle vi endelig til at kritisere hvert enkelt Ord meget skarpt, saa erkjender jeg, som sagt, at den under Nr. 15 foreslaaede Redaktion er rigtigere end den, der er foreslaaet i selve Lovforslaget, og jeg skal derfor heller ikke væge mig ved at tiltræde det nævnte Forslag. Alt Ordet „Eiendomme“ i 3die og 8de Linie af § 8 er foreslaaet forandret til „Sovbrug“, tør jeg maasse, uden at træde Flertallet for nær, sige er foranlediget af mig, og jeg ønsker at fremhæve dette for berigjennem at vise de ærede Herre Godseiere i Salen, at Hensigten med mit Lovforslag paa ingen mulig Maade har været at